КУЛТУРА МЛАДИХ И КИДАЊЕ ВРЗИНОГ КОЛА ВЕШТАЧКИХ ПОДЕЛА НАЦИЈЕ

Манифест нормалне Србије

„Не смемо дозволити да од нас направе таоце радикализованих полова српске политичке и псеудоидеолошке сцене који настоје да све увуку у своје срачунате поделе (на томе граде своје корумпиране империје). Не морамо вечито ирационално лутати од једног екстрема до другог, од ксенофобије и потпуног аутизма до понизне сервилности и безумне идолатрије страног фактора. Разлике међу нама су богатство, а не проклетство. Није тачно да не постоји заједнички именилац нације и да су немогући мостови између рокера и фолкера, рејвера и сплавара, тзв. урбаних који иду на ‚Егзит' и тзв. руралних који преферирају ‚Гучу', између Београда и остатка Србије, жутих и црних, војника цивилњака и војника у униформама, оних који тугују 12. марта и оних који ће црни флор стављати дан раније. Постоји и трећи пут, пут мудрости и синтезе за Србију"

Пише: Марко Танасковић

За-хва-љу-ју-ћи по-зна-тим мар-тов-ским де-ша-ва-њи-ма, ка-ко оним са-свим све-жим

та-ко и оним ма-ло ма-ње све-жим, као и по-сле-дич-ним и оче-ки-ва-ним за-о-штра-ва-њи-ма на до-ма-ћој по-ли-тич-кој сце-ни, по-но-во су на по-вр-ши-ну из-би-ле при-че о две, ме-ђу-соб-но не-по-мир-љи-во су-прот-ста-вље-не Ср-би-је. Из-гле-да да су де-о-бе за-и-ста он-то-ло-шки усуд Ср-ба. Ве-ро-ват-но не-ма на-ро-да на ку-гли зе-маљ-ској ко-ји до те ме-ре ма-зо-хи-стич-ки ужи-ва да тра-жи и про-на-ла-зи раз-ло-ге за уну-тар-на-ци-о-нал-ну ди-фе-рен-ци-ја-ци-ју, да се по тим ли-ни-ја-ма раз-ли-ко-ва-ња де-ли и раз-два-ја, за-тим пре-стро-ја-ва у из-де-ље-ним та-бо-ри-ма и дис-тан-ци-ра сам од се-бе.

Ге-о-граф-ске и исто-риј-ске окол-но-сти зна-чај-но су до-при-не-ле ства-ра-њу ова-квог ду-ал-ног, кон-фликт-ног иден-ти-те-та, че-сто ста-вља-ју-ћи ма-лу Ср-би-ју и Ср-бе у про-цеп из-ме-ђу до-ми-нант-них и ја-ких по-ло-ва, ве-чи-то је те-ра-ју-ћи да бу-де „не-што из-ме-ђу", да се по-на-ша као мост или бра-на из-ме-ђу Осман-ског цар-ства и Аустро-у-гар-ске, из-ме-ђу Ази-је и Евро-пе, Ис-то-ка и За-па-да, из-ме-ђу ко-му-ни-зма и ка-пи-та-ли-зма.

Ли-ни-је раз-гра-ни-че-ња и по-де-ле на-ро-чи-то су оштре и ду-бо-ке у сфе-ри мла-да-лач-ке кул-ту-ре. По-ред ста-рих по-де-ла на чет-ни-ке и пар-ти-за-не, па-три-о-те и из-дај-ни-ке, на-пред-ња-ке и кон-зер-ва-тив-це, мла-де и ста-ре, де-ли-је и гро-ба-ре, дис-па-рат-ни жи-вот-ни сти-ло-ви и вред-но-сти мла-дих и ско-ра-шњи по-ли-тич-ки до-га-ђа-ји про-из-ве-ли су но-ва, на-вод-но не-пре-мо-сти-ва ци-ви-ли-за-циј-ска раз-ли-ко-ва-ња из-ме-ђу ро-ке-ра и фол-ке-ра, реј-ве-ра и спла-ва-ра, та-ко-зва-них ур-ба-них ко-ји иду на „Ег-зит" и та-ко-зва-них ру-рал-них ко-ји пре-фе-ри-ра-ју „Гу-чу", Бе-о-гра-да и остат-ка Ср-би-је, жу-тих и цр-них, вој-ни-ка ци-вил-ња-ка и вој-ни-ка у уни-фор-ма-ма, оних ко-ји ту-гу-ју 12. мар-та и оних ко-ји ће цр-ни флор ста-вља-ти дан ра-ни-је.

У стра-ху од го-то-во без-гра-нич-не сло-бо-де из-бо-ра и од-го-вор-но-сти ко-ју та сло-бо-да под-ра-зу-ме-ва, мла-ди вр-ло ра-до и ола-ко ус-ка-чу у уна-пред при-пре-мље-не ка-лу-пе и ту-ђом ру-ком из-ди-зај-ни-ра-не иден-ти-те-те. Сла-бе и по-во-дљи-ве лич-но-сти, што из ма-те-ри-јал-не или про-фе-си-о-нал-не ко-ри-сти а што из стра-ха од со-ци-јал-не изо-ла-ци-је, би-ра-ју та-бо-ре ка-ко би што пре про-на-шли си-гур-ност окри-ља мно-жи-не и уто-пи-ли се у ко-лек-тив-ни мен-та-ли-тет чо-по-ра, а опа-сност од евен-ту-ал-не је-ре-си и сум-ње у соп-стве-ни из-бор от-кла-ња-ју та-ко што се за-тва-ра-ју у кру-го-ве исто-ми-шље-ни-ка на-лик сек-та-шким и уна-пред ис-кљу-чу-ју сва-ку мо-гућ-ност по-ле-ми-ке са би-ло ким ко има и за ни-јан-су дру-га-чи-ји по-глед на свет.

Свр-ста-ва-ње по-чи-ње у вр-ло ра-ном уз-ра-сту и на при-вид-но ба-нал-не на-чи-не. Ако из-о-ста-не фор-ма-тив-ни ути-цај по-ро-ди-це, не-при-пре-мље-ни по-је-ди-нац се на-ла-зи на ве-тро-ме-ти-ни супротстављених иде-о-ло-ги-ја ко-је на-сто-је да га вр-бу-ју у сво-је ре-до-ве. Мла-да и на-ив-на је-дин-ка че-сто и ни-је све-сна ка-ко на-из-глед бе-зна-ча-јан и три-ви-ја-лан из-бор, ре-ци-мо му-зи-ке за слу-ша-ње, мо-же по-ву-ћи са со-бом уса-ја-ње чи-та-вог кор-пу-са по-ли-тич-ких иде-ја и ста-во-ва, естет-ских афи-ни-те-та, со-ци-јал-них вред-но-сти и стра-те-шких ци-ље-ва. Ме-ха-ни-зам иде-о-ло-шке ин-док-три-на-ци-је и ре-гру-та-ци-је лан-чан је и из-у-зет-но пер-фи-дан. Он се не оба-вља пре-вас-ход-но пре-ко те-ле-ви-зиј-ских по-ли-тич-ких при-ча-о-ни-ца, на-дах-ну-тих трак-та-та ко-лум-ни-ста пла-ће-ни-ка или три-би-на у ор-га-ни-за-ци-ји не-вла-ди-ног сек-то-ра, већ по-чи-ње и свој пу-ни за-мах до-би-ја у кон-церт-ним аре-на-ма, му-зич-кој пе-ри-о-ди-ци, те-ле-ви-зиј-ским се-ри-ја-ма, би-о-скоп-ским дво-ра-на-ма и на по-ли-ца-ма ви-део клу-бо-ва.

ЗАМ-КЕ ОК-ТРО-И-СА-НЕ КУЛ-ТУ-РЕ

Го-ди-не на-мет-ну-те изо-ла-ци-је и ма-те-ри-јал-не оску-ди-це про-из-ве-ле су но-ву глад за уве-зе-ним про-дук-ти-ма за-пад-њач-ке по-пу-лар-не кул-ту-ре и не-кри-тич-ку фа-сци-на-ци-ју њи-ма, а вре-ме-ном је ла-ка до-ступ-ност и ра-ши-ре-ност тих ино-стра-них за-ба-вљач-ких са-др-жа-ја у гла-ва-ма омла-ди-не из-јед-на-че-на са пој-мо-ви-ма де-мо-кра-ти-је, про-спе-ри-те-та и бла-го-ста-ња. На-кон пе-то-ок-то-бар-ских про-ме-на и по-сле-дич-ног отва-ра-ња зе-мље, до-шло је до ди-ри-го-ва-не ин-ва-зи-је про-из-во-да и про-гра-ма ма-сов-не кул-ту-ре стра-ног по-ре-кла и то по пра-ви-лу оних нај-при-зем-ни-јих, нај-вул-гар-ни-јих и нај-штет-ни-јих. Те-ле-ви-зиј-ска се-ри-ја *Секс и град* са сво-јим ра-зор-ним ефек-том на по-ро-ди-цу и мо-рал, про-цват елек-трон-ске му-зи-ке и ди џеј клуп-ске зом-би кул-ту-ре ко-ја у се-би но-си опа-сан фе-тиш нар-ко-ма-ни-је и пе-де-ра-сти-је, ли-цен-ци-ра-ње *Плеј-бо-ја*
са ње-го-вом фи-ло-зо-фи-јом ис-пра-зног кор-по-ра-циј-ског ја-пи хе-до-ни-зма, са-мо су не-ке од на-ро-чи-то де-струк-тив-них ма-ни-фе-ста-ци-ја овог фе-но-ме-на ок-тро-и-са-ног кул-тур-ног тро-ва-ња спо-ља.

Под фир-мом ну-жне и не-из-бе-жне мо-дер-ни-за-ци-је и еман-ци-па-ци-је мла-дих од око-шта-ле тра-ди-ци-је и на-зад-ног на-ци-о-нал-ног осе-ћа-ња, из-вр-ше-но је не-за-пам-ће-но нео-ко-ло-ни-јал-но мен-тал-но по-ро-бља-ва-ње срп-ске омла-ди-не, ко-је за циљ има да ство-ри ар-ми-ју од-ро-ђе-них и оту-ђе-них по-да-ни-ка са те-шким ком-плек-сом ин-фе-ри-ор-но-сти, пу-ких и па-сив-них кон-зу-ме-на-та стра-не иде-о-ло-ги-је и брен-до-ва, ла-ких пле-но-ва за ма-ни-пу-ла-ци-ју и ин-стру-мен-та-ли-за-ци-ју, у скла-ду са по-тре-ба-ма и же-ља-ма иде-о-ло-га „свет-ске вла-сти". Мла-ди су на-у-че-ни да идо-ло-по-кло-нич-ки гле-да-ју пре-ма све-му што до-ла-зи спо-ља, пре све-га из Аме-ри-ке и са За-па-да, а да исто-вре-ме-но раз-ви-ју од-бој-ност и га-ђе-ње пре-ма све-му што има пред-знак на-род-ног, на-ци-о-нал-ног или тра-ди-ци-о-нал-ног.

До-бар при-мер за то ко-ли-ко се да-ле-ко иде у ома-ло-ва-жа-ва-њу соп-стве-ног кул-тур-ног на-сле-ђа је-сте и по-да-так да се у град-ском слен-гу нај-ву-глар-ни-ја но-во-ком-по-но-ва-на фолк му-зи-ка (ко-ја за-пра-во има вр-ло ма-ло ве-зе са из-вор-но и ствар-но на-род-ним) на-зи-ва „ћи-ри-ли-цом", чи-ме се по-јам на-ци-о-нал-ног пи-сма на-мер-но ста-вља у је-дан из-ра-зи-то пе-жо-ра-ти-ван, про-стач-ки кон-текст. Упо-ре-до са ти-ме, ко-ри-шће-ње и на-сил-но по-ср-бља-ва-ње стра-них ре-чи, пре-вас-ход-но ан-гли-ци-за-ма, оба-ве-зно уз из-ве-шта-чен, раз-ву-чен ак-це-нат, сма-тра се вр-хун-ским из-ра-зом на-пред-но-сти, пре-фи-ње-но-сти и ко-смо-по-ли-ти-зма. На тај на-чин му-зич-ки уку-си, ту-ђин-ски ма-ни-ри-зми у по-на-ша-њу, на-чин из-ра-жа-ва-ња и оде-ва-ња, по-ста-ју сво-је-вр-сне ло-зин-ке по-мо-ћу ко-јих се мла-ди пре-по-ру-чу-ју за члан-ство у мон-ди-ја-ли-стич-ком клу-бу ода-бра-них и по-вла-шће-них.

То у на-шој прак-си из-гле-да от-при-ли-ке ова-ко: Млад си, слу-шаш P.E.M. и слич-не аме-рич-ке бен-до-ве ги-тар-ске про-ве-ни-јен-ци-је, ре-дов-но по-се-ћу-јеш ФЕСТ, од-ра-стао си на тек-сто-ви-ма у *Вре-ме-ну за-ба-ве,* на-ту-цаш ту и та-мо ен-гле-ски и ма-ло си, за-хва-љу-ју-ћи сту-дент-ским екс-кур-зи-ја-ма, про-пу-то-вао по Евро-пи? Од-лич-но. Наш си чо-век, но-ви члан брат-ства на-пред-них. Још је-дан пра-во-вер-ни ма-ли пе-шак на гра-ђан-ском, евро-пеј-ском пу-ту Ср-би-је. Са-да ће ти би-ти про-сле-ђе-не ин-струк-ци-је о то-ме шта твој из-бор све под-ра-зу-ме-ва и шта све тре-ба да ми-слиш и ка-ко пре-ма че-му да се по-ста-виш.

ПО-Е-ТИ-КА ПРО-ВИН-ЦИ-ЈАЛ-НИХ ПРЕ-ПИ-СИ-ВА-ЧА

Из-ме-ђу оста-лог, твој из-бор ауто-мат-ски под-ра-зу-ме-ва и да ми-слиш да је *Ми-ле про-тив тран-зи-ци-је*
нај-сме-шни-ја еми-си-ја у исто-ри-ји те-ле-ви-зи-је, да је Би-љана Ср-бља-но-вић наш нај-ве-ћи жи-ви драм-ски пи-сац, а да је Те-о-фил Пан-чић нај-ду-хо-ви-ти-ји, нај-згод-ни-ји и нај-лу-цид-ни-ји ко-лум-ни-ста с ове стра-не Дри-не ко-ји се не зо-ве Пе-ра Лу-ко-вић; са-мим тим, бес-по-го-вор-но при-хва-таш да је за рат на про-сто-ри-ма бив-ше СФРЈ пре-вас-ход-но кри-ва ве-ли-ко-срп-ска кон-кви-ста-дор-ска по-ли-ти-ка на че-лу са Ми-ло-ше-ви-ћем, као оли-че-њем зла, искре-но ве-ру-јеш да су Че-ди-не по-се-те ЦЗ-у и при-че о ушмр-ка-ва-њу зе-мун-ског ко-ка-и-на са-мо ле-га-ли-стич-ка из-ми-шљо-ти-на и сле-по си убе-ђен да ће нам сви-ма по-те-ћи мед и мле-ко ка-да нас ко-нач-но, кроз зад-њи улаз за по-слу-гу, пу-сте у Европ-ску уни-ју, због че-га, по сва-ку це-ну, тре-ба ис-пу-ња-ва-ти све по-ста-вље-не усло-ве и из-вр-ша-ва-ти за-да-те на-ло-ге, ма ко-ли-ко они по-ни-жа-ва-ју-ћи и ду-го-роч-но штет-ни по нас би-ли.

Осим по-ли-тич-ке дог-ме, члан-ство у клу-бу та-ко-ђе на-ла-же уса-ја-ње, на чи-сто фи-ло-соф-ском ни-воу, ли-бе-рал-ка-пи-та-ли-стич-ког ма-те-ри-ја-ли-зма, мо-рал-ног ре-ла-ти-ви-зма и есте-ти-ке пост-мо-дер-не, ко-јом се уна-пред обе-сми-шља-ва сва-ки кре-а-тив-ни чин. Та-кво сле-по пот-чи-ња-ва-ње стра-ним кул-тур-ним ути-ца-ји-ма и њи-хо-во епи-гон-ско по-дра-жа-ва-ње ве-о-ма ло-ше се од-ра-жа-ва-ју не са-мо на мен-тал-но и ду-хов-но здра-вље омла-ди-не, већ и на ње-не ства-ра-лач-ке по-тен-ци-ја-ле. Не по-сто-ји ни ми-ни-мум на-по-ра да се на-мет-ну-ти стра-ни обра-сци фил-три-ра-ју кроз соп-стве-ни кри-тич-ки апа-рат, да се од-ме-ре и ин-тер-пре-ти-ра-ју, по по-тре-би пре-ра-де, кре-а-тив-но до-пу-не и ло-ка-ли-зу-ју, да им се на тај на-чин удах-не до-ма-ћи шмек, бо-ја и ори-ги-нал-ност на-шег под-не-бља. Све се сво-ди на про-сто пре-па-ки-ва-ње и не-ве-шту ими-та-ци-ју.

Та-кав при-ступ ства-ра де-ри-ва-тив-не ре-до-ве сит-них про-вин-ци-ј-ских пре-пи-си-ва-ча и кло-ни-ра-них пла-ги-ја-то-ра ко-ји том ве-ли-ком, вр-лом све-ту, у ко-ји се ина-че то-ли-ко ку-ну и ко-јем на-вод-но стре-ме, не-ма-ју ни-шта аутен-тич-но и при-ма-мљи-во да по-ну-де у про-це-су кул-тур-не раз-ме-не. Оно-ме ко је чи-тао нар-ко шик про-зу Ир-ви-на Вел-ша шта ће не-му-шти и не-пи-сме-ни пан-кер Мар-ко Ви-дој-ко-вић? Да ли оно-ме ко је гле-дао ко-ме-ди-је бра-ће Фа-ре-ли тре-ба Дра-го-је-ви-ћев без-ду-шно аме-ри-ка-ни-зо-ва-ни на-ста-вак *Ан-ђе-ла*? Онај ко је бли-же упо-знат са ра-дом Ива Клај-на, Мар-се-ла Ди-ша-на и са фе-но-ме-ном поп ар-та не-ма раз-ло-га да по-се-ћу-је Му-зеј са-вре-ме-не умет-но-сти, ни-шта но-во та-мо не-ће ви-де-ти.

Уби-ја-ње кре-а-тив-но-сти, ду-ха, умет-но-сти, во-ље за про-дук-тив-ним и осми-шље-ним

жи-во-том оста-вља мла-де у ста-њу без-и-дej-не апа-ти-је и уве-ре-њу да је је-ди-но ис-прав-но па-ра-зи-ти-ра-ти на стра-ним до-на-ци-ја-ма и ха-ла-пљи-во гу-та-ти сим-бо-ле за-пад-ног ма-те-ри-ја-ли-зма. Ова-кво ре-зо-но-ва-ње, по-ме-ша-но са кра-хом обра-зов-ног си-сте-ма и, у нај-бо-љем слу-ча-ју, рав-но-ду-шно-шћу и не-за-ин-те-ре-со-ва-но-шћу спрам соп-стве-не исто-ри-је, ве-ре и кул-ту-ре, про-из-во-ди по-ра-жа-ва-ју-ће по-сле-ди-це ко-је ће се ну-жно од-ра-зи-ти и на спо-соб-ност од-бра-не ви-тал-них на-ци-о-нал-них ин-те-ре-са у бу-дућ-но-сти.

СВОЈ, А СВЕТ-СКИ

Ма-ло је оних ко-ји су спрем-ни да по-гле-да-ју исти-ни у очи и да при-зна-ју да ће лак-ше на-ћи сред-њо-школ-ца ко-ји зна све тех-нич-ке пер-фор-ман-се но-вог мо-де-ла BMW-а не-го сред-њо-школ-ца ко-ји до-бро по-зна-је до-га-ђа-је из жи-ти-ја Све-тог Са-ве. Или да ће огром-на ве-ћи-на мла-дих ака-дем-ских гра-ђа-на лак-ше на-бро-ја-ти свих шест глав-них ли-ко-ва аме-рич-ке ху-мо-ри-стич-ке се-ри-је *При-ја-те-љи* не-го ус-пе-ти да име-ну-је исти број срп-ских ма-на-сти-ра на Ко-со-ву. Сва-ка на-ци-о-нал-на стра-те-ги-ја ко-ја се ти-че ју-жне по-крај-не мо-ра узе-ти у об-зир ту не-при-јат-ну чи-ње-ни-цу, али и на-сто-ја-ти да је у нај-кра-ћем мо-гу-ћем ро-ку про-ме-ни.

На-рав-но, ни бе-жа-ње у дру-гу крај-ност ни-је спа-со-но-сно ре-ше-ње. За-тва-ра-ње ис-кљу-чи-во у ло-кал-но кул-тур-но ис-ку-ство, ин-си-сти-ра-ње на на-ци-о-нал-ној са-мо-до-вољ-но-сти и бан-до-гла-во иг-но-ри-са-ње и не-ги-ра-ње све-га што до-ла-зи спо-ља, из-бор је ко-ји та-ко-ђе во-ди у ску-че-ност и сле-пи-ло дру-ге вр-сте. Не сме-мо до-зво-ли-ти да од нас на-пра-ве та-о-це ра-ди-ка-ли-зо-ва-них по-ло-ва срп-ске по-ли-тич-ке сце-не ко-ји на-сто-је да све уву-ку у сво-је по-де-ле, не мо-ра-мо ве-чи-то ира-ци-о-нал-но лу-та-ти од јед-ног екс-тре-ма до дру-гог, од ксе-но-фо-би-је и ком-плет-ног аути-зма до по-ни-зне сер-вил-но-сти и идо-ла-три-је стра-ног фак-то-ра.

По-сто-ји и тре-ћи пут, сред-њи пут му-дро-сти и уме-ре-но-сти, по-треб-но је са-мо има-ти од-го-ва-ра-ју-ћу оп-ти-ку да се он уочи и хра-брост да се њи-ме сло-бод-но

ко-ра-ча, без об-зи-ра на на-па-де и при-ти-ске са екс-трем-них кра-је-ва, јер они увек зах-те-ва-ју из-ја-шња-ва-ње и свр-ста-ва-ње. Да ли си са на-ма или про-тив нас? Је-си ли на-пред-ни Евро-пе-јац или за-ту-ца-ни Ср-бин? Ве-о-ма је осло-ба-ђа-ју-ће у ра-ној мла-до-сти про-зре-ти ова-кве ла-жне ди-ле-ме и на-мет-ну-те из-бо-ре, ве-о-ма је ко-ри-сно ра-но схва-ти-ти да је са-свим мо-гу-ће ићи у ко-рак са све-том, а оста-ти свој. Све ви-ше има мла-дих љу-ди код ко-јих са-зре-ва свест да је упра-во та-кав при-ступ нај-бо-љи. Та-ко-ђе, у истом сми-слу дра-го-це-на су и ис-ку-ства мла-дих по-врат-ни-ка из ино-стран-ства, ко-ји су ли-ше-ни свих илу-зи-ја о жи-во-ту на За-па-ду и о за-пад-њач-кој цивилизацији уоп-ште, али су исто-вре-ме-но опре-мље-ни зна-њи-ма и ве-шти-на-ма из обла-сти мо-дер-не кул-ту-ре жи-вље-ња ко-ја нам сви-ма мо-гу би-ти од ко-ри-сти.

Ни-је по-треб-но, а у крај-њем слу-ча-ју је и не-мо-гу-ће, за-тво-ри-ти се и изо-ло-ва-ти од упли-ва гло-бал-них кул-тур-них и пот-кул-тур-них еле-ме-на-та, ко-до-ва, трен-до-ва и мо-да у на-ше жи-во-те. Да-ле-ко је ра-ци-о-нал-ни-је и опле-ме-њу-ју-ће из-вр-ши-ти ну-жну естет-ску и етич-ку се-лек-ци-ју и он-да се по-тру-ди-ти да оно што нам од-го-ва-ра и што нам се до-па-да хар-мо-нич-но и склад-но ин-те-гри-ше-мо у соп-стве-ни уну-тра-шњи, ду-хов-ни про-стор. Оно што је на-ци-о-нал-но, на-род-но, тра-ди-ци-о-нал-но не мо-ра ну-жно би-ти у ко-ли-зи-ји са оним што је ин-тер-на-ци-о-нал-но, за-пад-но, мо-дер-но.

По-треб-но је са-мо на-ћи од-го-ва-ра-ју-ћу коп-чу и мо-дус ин-кор-по-ра-ци-је ту-ђег и гло-бал-ног у је-дан из-гра-ђен и ста-би-лан ре-фе-рент-ни и ко-ор-ди-нат-ни на-ци-о-нал-ни си-стем кул-ту-ре. Мо-гу-ће је у исто вре-ме би-ти и Ср-бин и Евро-пља-нин, шта-ви-ше по-зна-то је да истин-ски ко-смо-по-ли-ти-зам прет-по-ста-вља и осла-ња се на здра-во на-ци-о-нал-но осе-ћа-ње и иден-ти-тет. Са-мо ста-са-ва-ње та-квих ге-не-ра-ци-ја мла-дих љу-ди – са-вре-ме-них, ши-ро-ко обра-зо-ва-них, кул-ти-ви-са-них, са-мо-у-ве-ре-них, са-мо-све-сних, а опет са вр-ло чвр-стим и ду-бо-ким на-ци-о-нал-ним ко-ре-ни-ма – га-ран-ци-ја су сре-ћ-не, ује-ди-ње-не и аутен-тич-но европ-ске Ср-би-је. **<**

(Јун 2006)